

Stanisław ŁUĆ

Maraton „Piechura” czyli jubileusz

Maratony piesze to imprezy dla „wyrypiarzy”, turystów wytrwałych, którzy nie boją się trudów wielokilometrowej wędrówki, którzy chcą sprawdzić swoje siły na długich dystansach. Najkrótszym dystansem maratonu jest „pięćdziesiątka” – pięćdziesiąt kilometrów. Dystans budzący szacunek.

Oto doszliśmy do „pięćdziesiątki”, do mety maratonu pieszego odmierzanego słowem, artykułami i kolejnymi edycjami „Piechura” – pisma środowiska turystów pieszych. Mety, za którą nie ma odpoczynku, bo nie wyznaczaliśmy sobie najkrótszego dystansu. Jest tylko przystanek, odsapek, moment na obejrzenie się wstecz – jaki szmat drogi za nami. Dystans pokonywaliśmy ponad dziesięć lat! Ile za nami przygód, zakrętów, poszukiwań właściwego szlaku. Pisze o tym Włodek Majdewicz w swojej artykule „Od Komunikatów do Piechura”.

Trudno byłoby pokonać taki dystans samotnie, bez przyjaciół, bez ich wsparcia, pomocy, bez dopingowania. Wszystkim przekazuję dziś gorące, z serca płynące podziękowania. Przede wszystkim niestrudzonemu Włodkowi Majdewiczowi, dbającemu o treść i szatę graficzną „Piechura”, Pani Wandzie Skowron, dzięki której Piechur zaistniał na łamach „Informacji ZG PTTK” i Pani Marii Janowicz, która opiekowała się „Piechurem” w „Gościńcu”, Basi Kalinowskiej i Jadzi Zwierz, które wiele czasu poświęciły, aby nasze piśmko przyjęło materialny kształt. I wszystkim autorom, których wymienić nie sposób, a bez których „Piechur” by nie istniał. Wierzę, że będzie ich coraz więcej, że jeszcze niejedna „pięćdziesiątka” przed nami.